

2005. február 22., kedd

15. úgy véli, hogy a gazdaságpolitika koordinációjához hiteles és összehasonlító kimutatásokra van szükség és felkéri a Bizottságot, hogy növelje az Eurostat erőforrásait annak érdekében, hogy a tagállamok kimutatásainak begyűjtési és ellenőrző feladatát elláthassa, valamint, hogy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet és más illetékes nemzetközi szervezetek keretében munkálkodhasson a kimutatások hitelességének és összehasonlíthatóságának javítása érdekében; úgy véli, hogy az igazgatási terhek és a statisztikai adatgyűjtés költségei nem lehetnek akadályai a vállalkozások versenyképességének; kéri, hogy a vállalkozói szellem mérése során a kulcsfontosságú mutatókra összpontosítsanak;

16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a szociális partnereknek.

P6_TA(2005)0035

Államháztartás a GMU-ban (2004)

Az Európai Parlament állásfoglalása az Államháztartás a GMU-ban – 2004 című bizottsági közleményről (2004/2268(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett, az Államháztartás a GMU-ban – 2004 című, 2004. június 24-i bizottsági közleményre (COM(2004)0425),
- tekintettel a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett, a gazdaságirányítás erősítéséről és a Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtásának pontosításáról szóló, 2004. szeptember 3-i bizottsági közleményre (COM(2004)0581),
- tekintettel a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett, a költségvetési politikák összehangolásának javításáról szóló, 2002. november 27-i bizottsági közleményre (COM(2002)0668),
- tekintettel a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett, a költségvetési statisztikák minősége javításának szükségességéről és annak eszközeiről szóló, 2002. november 27-i bizottsági közleményre (COM(2002)0670),
- tekintettel az Európai Tanács 2000. március 23–24-i lisszaboni és a 2001. június 15-16-i göteborgi ülésén elfogadott elnökségi következtetésekre, különös tekintettel a gazdasági növekedéssel, a teljes foglalkoztatottsággal, a fenntartható fejlődéssel és a társadalmi kohézióval kapcsolatban meghatározott stratégiára,
- tekintettel az Európai Tanács 1997. június 16–17-i amszterdami ülésének a Stabilitási és Növekedési Paktumról szóló elnökségi következtetéseire, a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾, és a stabilitási és konvergenciaprogramok tartalmáról és formájáról szóló, az ECOFIN-Tanács által 2001. július 10-én elfogadott magatartási kódexre,
- tekintettel az ECOFIN-Tanács 2004. szeptember 13-i ülésének a Stabilitási és Növekedési Paktumról szóló nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának az ECOFIN-Tanács 2003. november 25-i egyes intézkedéseivel kapcsolatban hozott 2004. július 13-i ítéletére⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

⁽²⁾ C-27/04. sz. Bizottság kontra Tanács ügy.

2005. február 22., kedd

- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A6-0025/2005),
- A. mivel a luxemburgi elnökség munkaprogramjába belefoglalta a Stabilitási és Növekedési Paktum működési szabályainak vizsgálatát és végrehajtásának pontosítását, és az Európai Parlament 2005 tavaszán állásfoglalást fogad el a Paktum alkalmazására vonatkozó rendelkezések és szakmai etikai szabályok lehetséges módosításáról,
- B. mivel az elmúlt évtizedben az EU gazdasági fejlődése jóval lehetőségei alatt maradt, amely nemcsak a magánbefektetések csökkenésével járt együtt, hanem azzal is, hogy az állami befektetések, amelyek az 1970-es évek elején még a GDP 4%-át adták, mára annak 2,4%-ára csökkentek az euróövezetben; mivel – többek között számos tagállamban a strukturális reform és a jövedelmező befektetések elmaradása következtében – a GDP növekedési üteme az euróövezetben ismét az előrejelzések alatt maradt,
- C. mivel 2003-ban az euróövezet költségvetési hiánya a GDP 2,7%-ára nőtt a 2001-ben mért 1,6%-ról és a 2000-ben mért 1,1%-ról, 2004-ben pedig a GDP 2,9%-át elérve megközelítette a 3%-os küszöböt,
- D. mivel 2002 végére az euróövezetben csak négy tagállam – amelyek együtt az euróövezet GDP-jének csak 18%-át adják –, míg 2004-ben öt euróövezeti tagállam ért el egyensúlyhoz közeli állapotot; mivel ezzel szemben azoknak az euróövezeti tagállamoknak a száma, amelyek költségvetési hiánya meghaladja a GDP 3%-át, háromról négyre nőtt; mivel a Stabilitási és Növekedési Paktum elfogadása óta 12 tagállam szegte meg a Paktum vagy az EK-Szerződés szabályait, beleértve öt euróövezeten belüli államot – Németország, Görögország, Franciaország, Hollandia és Portugália – és az Egyesült Királyságot, amelyre nem vonatkozik a túlzott hiány esetén követendő eljárás, de amelyet mindazonáltal köt a Szerződés 116. cikkének (4) bekezdése („törekednek a túlzott költségvetési hiány elkerülésére”), amíg a második szakaszban van; mivel a túlzott költségvetési hiány esetén követendő eljárást a 3%-os küszöböt túllépő hat új tagállammal (Cseh Köztársaság, Ciprus, Magyarország, Málta, Lengyelország és Szlovákia) szemben is megindították,
- E. mivel 2004 szeptemberében a Stabilitási és Növekedési Paktum 1997. évi szabályai és a legfrissebb gazdasági fejlemények közötti nyilvánvaló eltérésre adott válaszában Almunia biztos úr reformjavaslatokat terjesztett elő, amelyeket a Bizottság fentebb említett 2004. június 24-i Államháztartás a GMU-ban – 2004 című közleménye ismertetett,
1. megállapítja, hogy a Bizottság álláspontja szerint a gazdasági ciklust csak részben lehet hibáztatni a magasabb nominális hiányokért, amelyek valójában főleg a költségvetési politika egyes tagállamok általi önkényes lazításának következményei;
  2. megállapítja, hogy egyes tagállamok nem válaszoltak a túlzott költségvetési hiány esetén követendő eljárás ellenük történő megnyitására azzal, hogy megfelelő intézkedéseket tettek volna az érintett hiány leküzdésére, valamint hogy továbbra is aggodalomra adnak okot azok a kilátások, amelyek szerint hiányaikat a közeljövőben nem fogják a GDP 3%-a alá csökkenteni;
  3. hangsúlyozza mind a strukturális reformcsomagok bevezetésének, mind pedig a beruházási tevékenység ösztönzésének szükségességét, amelyek közép- és hosszú távon kulcsfontosságúak a pénzügyi fenntarthatóság, valamint az európai gazdaság versenyképessége és növekedése szempontjából;
  4. megállapítja, hogy a közép-kelet-európai gazdasági változások kezelése súlyos hatással volt néhány új tagállamban az államháztartásuk hiányára és az államadósságuk szintjére; úgy ítéli meg, hogy mélyrehatóbb költségvetési reformokra és strukturális reformokra van szükség a foglalkoztatás szintjének növelésére, valamint a nagyobb termelékenységet célzó beruházásokra irányuló ösztönzők erősítése érdekében;
  5. hangsúlyozza azt a tényt, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktum szabályai és eljárásai alól nincs kivétel, azonban felszólít minden EU-intézményt arra, hogy felelősséggel járjon el a Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtása, ellenőrzése és betartása során; követeli, hogy valamennyi tagállam – akár nagy, akár kicsi – azonos elbánásban részesüljön; úgy ítéli meg, hogy ennek megvalósítása érdekében erősíteni kell a Bizottság szerepét, különösen a túlzott költségvetési hiány esetén követendő eljárás megindítása során; felhív

2005. február 22., kedd

minden tagállamot a Stabilitási és Növekedési Paktum vizsgálatának a luxemburgi elnökség ideje alatt történő sikeres lezárására azáltal, hogy szilárd, tisztességes és működőképes megoldásokat találnak az ECOFIN-Tanács 2004. szeptember 13-i ülésén meghatározott minden fejezetre, miközben erősítik a megelőzés szempontját, nagyobb figyelmet fordítanak a gazdasági helyzetben észlelhető különbségekre és javítják a túlzott költségvetési hiány esetén követendő eljárás alkalmazását (a Paktum korrekciós része) és a gazdaságirányítást;

6. arra ösztönöz valamennyi olyan tagállamot, amely ezt még nem tette meg, hogy a kibővített Európai Unió költségvetési és árstabilitásának biztosítása érdekében hiánya szintjét jelentősen csökkentse a GDP 3%-a alá, valamint, hogy a fellendülés időszakában elegendő pénzügyi tartalékot halmozzon fel annak érdekében, hogy a nehéz időszakokban a Stabilitási és Növekedési Paktum szabályainak megszegése nélkül tudjon gazdasági intézkedéseket hozni;

7. kiemeli az – egy módszertani iránymutatásokat tartalmazó útmutatóban megállapítandó – pontosabb és egységesebb meghatározásokkal, számítási módszerekkel és eljárásokkal ellátott, javított költségvetési statisztikák fontosságát, és üdvözlöi a Bizottságnak a nemzeti statisztikai hivatalok függetlenségével, integritásával és minőségével kapcsolatos minimumszabályokra, és a tagállamoktól beérkező adatok helyszíni ellenőrzésének összehangolása, figyelemmel kísérése és végrehajtása során a Eurostat által betöltött hatáskör növelésére vonatkozó javaslatok előterjesztésére irányuló kezdeményezését;

8. ösztönzi az új tagállamokat, hogy gazdaságaik tényleges konvergenciájának biztosítása irányába tett további lépésként gyorsítsák meg államháztartásuk reformját a források újraelosztása révén, és a hatékony foglalkoztatáspolitikát támogatása érdekében különösen a nyugdíj- és szociális ellátási rendszereik korszerűsítésére összpontosítsanak;

9. hangsúlyozza a költségvetési igazgatás folyamatos fejlesztésének és egy hatékony adóbehajtási rendszer kialakításának szükségességét, az egységes piacon a vállalkozások tevékenysége számára kedvező feltételek biztosítása, a vállalkozói kultúra kialakításának elősegítése és új vállalatok alapításának ösztönzése érdekében;

10. emlékezteti a tagállamokat a Stabilitási és Növekedési Paktumban vállalt azon kötelezettségükre, hogy költségvetésüket „egyensúlyhoz közeli vagy többletet felmutató állapotba” hozzák; úgy ítéli meg, hogy az árstabilitáshoz való hozzájárulás és az államháztartás fenntarthatóságának biztosítása céljából el kell kerülni a túlzott hiányt; azt ajánlja, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktumon belül kapjanak nagyobb hangsúlyt a gazdasági fejlemények és az államháztartás fenntarthatóságának biztosítása; figyelmeztet arra, hogy a túlzott költségvetési kiadások veszélyeztetik az árstabilitást, az alacsony kamatlábakat és az állami beruházások szintjét, továbbá csökkentik a népesség összetételének változásaira és a népesség Európai Unión belüli előregedésére való válaszadás képességét;

11. megismétli egy egyértelmű módszer kialakítására vonatkozó felhívását, amely kiterjed a „magas szintű közkiadások” meghatározására abból a célból, hogy számszerűsíten lehessen az állami költségvetés tételeit, és azoknak a növekedéshez és a befektetéshez való hozzájárulását a lisszaboni célok elérése támogatásának szándékával; továbbá a közkiadások újraelosztását kéri annak biztosítására, hogy a különböző költségvetési tételek európai és nemzeti szinten tükrözzék a 2010-re kitűzött elsődleges politikai célokat;

12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.